

Dosar nr. 4954/3/2007 (Număr în format vechi 1144/2011)
ROMÂNIA

**CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VI-A CIVILĂ**

DECIZIA CIVILĂ Nr. 425/2011
Ședința publică de la 10 Noiembrie 2011

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE	ADRIANA TEODORA BUCUR
JUDECĂTOR	CARMEN MIHAELA NEGULESCU
GREFIER	CRISTINA GABRIELA MIGLEȘ

Pe rol pronunțarea asupra apelurilor formulate de apelanții pârâți **GHENEA ȘERBAN** și **SC OMNIS GROUP SRL** împotriva sentinței comerciale nr.3862/29.03.2011, pronunțată de Tribunalul București Secția a VI-a Comercială, în dosarul nr.4954/3/2007, în contradictoriu cu intimata reclamanta **SC ROMANIAN SOFT COMPANY SRL**.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 20 octombrie 2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 27 octombrie 2011, 03 noiembrie 2011 și 10 noiembrie 2011, când a decis următoarele :

CURTEA

Deliberând asupra apelurilor de față, a reținut și constatat că:

Prin sentința comercială nr. 3862/29.03.2011, Tribunalul București Secția a VI-a Comercială a admis în parte cererea modificată formulată de reclamanta SC ROMANIAN SOFT COMPANY SRL, în contradictoriu cu pârâții SC OMNIS GROUP SRL și GHENEA ȘERBAN și a obligat pârâții, în solidar, să plătească reclamantei suma de 68.400 lei, reprezentând despăgubiri.

A respins cererea în privința celorlalte pretenții, ca neîntemeiată.

Pentru a se pronunța astfel, tribunalul a reținut următoarele:

Cu adresa din data de 03.12.2004 (f.12 dosar nr.2226/2005), S.C CLINIC INVEST S.R.L a comunicat societății reclamante acordul de principiu pentru începerea fazelor premergătoare desfășurării înțelegerii cu privire la implementarea programului ARES.NET în cadrul societății respective, cu începere din data de 11.01.2005, în următoarele condiții: perioada de garanție completă – 1 an calendaristic, preț total – 19.000 euro, inclusiv TVA, avans – 20% în data de 18.01.2005, 70% din suma

totală, în momentul finalizării implementării, 30% din suma totală în 30 de zile de la data finalizării implementării.

Ulterior, la data de 16.12.2004 (f.13 dosar nr.2226/2005), față de notificarea trimisă de S.C OMNIS GRUP S.R.L la data de 09.12.2004 și 13.12.2004, S.C CLINIC INVEST S.R.L a comunicat societății reclamante că a decis amânarea înțelegerii privind implementarea sistemului informatic ARES.NET, până la lămurirea situației legale vizavi de societatea pârâtă.

În sfârșit, la data de 12.04.2005 (f.14 dosar nr.2226/2005), față de notificarea trimisă de S.C OMNIS GRUP S.R.L la data de 08.03.2005, prin care S.C CLINIC INVEST S.R.L era încunoștințată de faptul că programul ARES.NET (alături de alte programe de calculator) conține părți semnificative copiate din sistemul ISIS.NET, societatea a decis anularea înțelegerii anterioare încheiate cu reclamanta.

În cuprinsul adresei nr.174/12.04.2005 se menționează expres faptul că poziția adoptată de S.C CLINIC INVEST S.R.L are la bază elementele indicate de societatea pârâtă, din care rezultă precaritatea titlului de proprietate intelectuală al reclamantei asupra programului ARES.NET.

Față de situația expusă, reclamanta a investit instanța cu soluționarea unei acțiuni în pretenții, întemeiate pe dispozițiile Legii nr.11/1991, solicitând obligarea societății pârâte, în solidar cu reprezentantul legal al acesteia, la repararea prejudiciului (evaluat la suma de 684.000.000 ROL, echivalentul în lei al sumei de 19.000 euro) cauzat prin fapta de concurență neloială, constând în notificările comunicate societății CLINIC INVEST S.R.L, ce au avut ca finalitate imposibilitatea materializării contractului de implementare a programului ARES.NET în cadrul societății respective.

Potrivit art.1 din Legea nr.11/1991, comercianții sunt obligați să își exercite activitatea cu bună-credință, potrivit uzanțelor cinstite, cu respectarea intereselor consumatorilor și a cerințelor concurenței loiale.

Încălcarea obligației prevăzute la art. 1 atrage răspunderea civilă, contravențională ori penală, în condițiile prezentei legi.(art.3)

În același timp, potrivit art.4 lit.e, constituie contravenție comunicarea, chiar făcută confidențial, sau răspândirea de către un comerciant de afirmații mincinoase asupra unui concurent sau asupra mărfurilor/serviciilor sale, afirmații de natură să dăuneze bunului mers al întreprinderii concurente.

În cauză, față de dispozițiile art.19 alin.2 Codul de procedură penală și de împrejurarea că instanța penală a reținut, în mod definitiv, inexistența infracțiunilor prevăzute de legislația dreptului de autor, pretins a fi fost săvârșite de către salariatul societății reclamante cu privire la mai multe programe de calculator, printre care se numără și ARES.NET - (f.139 - 149, f.274 - 285), instanța a apreciat aplicabilă ipoteza reglementată de art.4 lit. e din Legea nr.11/1991.

Astfel, în condițiile în care societatea pârâtă nu a făcut dovada veridicității susținerilor sale din cuprinsul adreselor comunicate S.C CLINIC

INVEST S.R.L., în sensul că programul ARES.NET, comercializat de reclamantă conținea părți semnificative din programul ISIS.NET, instanța a constatat caracterul mincinos al afirmațiilor efectuate și, implicit, săvârșirea unei fapte de concurență neloială ce a avut drept urmare producerea în patrimoniul societății reclamante a unui prejudiciu având o valoare egală cu cea a contractului ce nu a mai fost materializat din culpa pârâtei.

În consecință, văzând și dispozițiile art.9 alin.1 din Legea nr.11/1991, potrivit căreia, dacă vreuna dintre faptele prevăzute de art. 4 sau 5 cauzează daune patrimoniale sau morale, cel prejudiciat este în drept să se adreseze instanței competente cu acțiune în răspundere civilă corespunzătoare, instanța a apreciat cererea de chemare în judecată ca fiind întemeiată.

Instanța a înlăturat apărările pârâților din cuprinsul întâmpinărilor depuse la dosar, constatând că reclamanta a făcut dovada faptei ilicite săvârșite de aceștia, constând în răspândirea de către un comerciant de afirmații mincinoase asupra unui concurent sau asupra mărfurilor/serviciilor sale, săvârșite cu vinovăție în forma culpei, dedusă din împrejurarea că pârâta nu a depus toate diligențele pentru a confirma veridicitatea afirmațiilor sale, anterior răspândirii acestor afirmații, precum și a legăturii de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, astfel cum rezultă expres din cuprinsul adresei nr.174/12.04.2005 (f.14 dosar nr.2226/2005).

De asemenea, față de împrejurarea că notificările trimise de pârâta societăților cu care reclamanta era angajată în raporturi comerciale, poartă semnătura pârâtului persoană fizică, astfel cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar, instanța a apreciat ca fiind incidente dispozițiile art.9 alin.2 din Legea nr.11/1991, potrivit căreia dacă fapta prevăzută de această lege a fost săvârșită de un salariat în cursul exercitării atribuțiilor sale de serviciu, comerciantul va răspunde solidar cu salariatul pentru pagubele pricinuite, afară de cazul în care va putea dovedi că, potrivit uzanțelor, nu era în măsură să prevină comiterea faptei.

În consecință, pentru considerentele expuse și în raport de principiul disponibilității care guvernează procesul civil, instanța a admis în parte cererea modificată și a obligat pârâții, în solidar, să plătească societății reclamante suma de 68.400 lei, echivalentul în lei al sumei de 19.000 euro la cursul de 3,6 lei/1 euro (așa cum s-a solicitat prin cerere), reprezentând despăgubiri.

În privința sumei de 51.386,10 lei, pretinsă de reclamantă cu titlu de despăgubiri, instanța a apreciat că partea nu a făcut dovada caracterului cert al prejudiciului sub aspectul întinderii sale, în condițiile în care, din cuprinsul procesului verbal de negociere aflat la fila 15 din dosarul nr.2226/2005 nu rezultă, în mod expres, valoarea contractului de gestionare informatică a activității financiar contabile ce nu a mai putut fi încheiat cu Spitalul Prof Dr. Dimitrie Gerota ca urmare a faptei ilicite a pârâților.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel în termen și motivat, GHENEA ȘERBAN și SC OMNIS GROUP SRL (fila 2 și 3 dosar apel) criticile vizând netemeinicia hotărârii atacate.

În esență, apelanta susține că SC OMNIS GROUP SRL și-a exercitat activitatea cu bună credință, potrivit uzanțelor cinstite, cu respectarea intereselor consumatorilor și a cerințelor concurenței loiale, notificarea către SC CLINIC INVEST SRL fiind făcută cu respectarea dispozițiilor legale, cele semnate în modificare fiind confirmate de ORDA prin expertiza finalizată la 31.01.2005, reconfirmată de expertiza ORDA de la 17.11.2010.

Susține apelanta că dispozițiile articolului 4 lit. e din Legea nr. 11/1991 nu sunt aplicabile în speță, întrucât nu au fost răspândite afirmații mincinoase asupra intimatei.

Referitor la anularea înțelegerii între intimată și SC CLINIC INVEST SRL, apelanta argumentează că măsura a fost determinată de lipsa dovezii imbatabile cu privire la dreptul de autor al intimatei.

Referitor la sentința penală avută în vedere de tribunal, apelanții susțin că aceasta se referă la fapte săvârșite de o persoană fizică indicată de SC OMNIS GROUP SRL, ca presupus autor al furtului de programe pentru calculator, iar faptul că această persoană nu a fost cea care a săvârșit faptele nu exclude și existența situației de fapt și anume identitatea programelor creația SC OMNIS GROUP SRL cu programul comercializat de intimată, așa cum s-a stabilit de expertizele ORDA din 2005 și 2010.

Precizează apelanții că au desfășurat activitățile cu bună credință ca efect al confirmării faptului că programul comercializat de intimată este identic cu cel creat și înregistrat anterior de SC OMNIS GROUP SRL, afirmațiile fiind confirmate de ORDA sub aspectul veridicității.

În cauză nu există faptă ilicită și nici vinovăție, întrucât societatea apelantă a adus la cunoștință o situație reală și nu există nici prejudiciu întrucât intimata putea să prezinte garanții pentru realizarea contractului, anularea înțelegerii cu SC CLINIC INVEST SRL neputând fi pusă în sarcina SC OMNIS GROUP SRL, câtă vreme aceasta a făcut notificări în virtutea calității de titular al dreptului de autor al programului.

Referitor la răspunderea apelantului GHENEA ȘERBAN, se susține că acesta era administratorul societății care reprezintă legal societatea, semnând și acționând pentru societate și nu în nume propriu sau ca angajat al societății.

În susținerea motivelor de apel, apelanții au depus înscrisuri (filele 18-40).

Intimata a depus întâmpinare solicitând respingerea apelurilor ca nefondate.

În combaterea apelurilor, intimata susține, în esență, că societatea apelantă a început din decembrie 2004 o campanie denigratoare la adresa sa susținând că deține dovezi care atestă faptul că sistemele

comercializate de RSC au la bază furtul de proprietate intelectuală și a introdus plângeri penale prin care a reclamat încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală.

Arată intimata că susținerea apelanților privind identitatea programelor creația SC OMNIS GROUP SRL cu programul comercializat de RSC este contrazisă de decizia definitivă din dosarul penal în care s-a reținut că din probe nu rezultă că SC OMNIS GROUP SRL a dovedit calitatea de autor al programelor de calculator ISIS și ISIS NET pentru a beneficia de protecția instituită prin Legea nr. 8/1996.

În același context, intimata solicită a se avea în vedere că prezenta cauză a fost suspendată în temeiul articolului 244 pct. 2 Cod procedură civilă, apreciindu-se că soluția din dosarul penal are o înrăurire hotărâtoare asupra cauzei.

În plus, susține intimata că prin expertiza tehnică efectuată în cauza penală s-a stabilit că asemănările dintre programele celor două societăți nu se încadrează în noțiunea de copiere, întrucât ponderea similitudinilor aplicației ISIS NET pe de o parte și ARES NET, CARE NET și AMBULANCE, pe de altă parte, foarte mică și justificată prin faptul că aplicațiile comparate au în esență același scop.

Precizează intimata că expertiza efectuată în cauza penală are o valoare probatorie superioară comparativ cu expertiza extrajudiciară efectuată la 17.11.2010, iar conform articolului 22 alin. 1 Cod procedură penală hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la faptă, persoana care a săvârșit-o și vinovăția acesteia.

Intimata susține că soluționarea plângerilor penale în favoarea RSC și a salariaților săi demonstrează nevinovăția acesteia cu privire la aspectele invocate de pârâții apelanți în legătură cu infracțiunile de furt de proprietate intelectuală, cât și reaua-credință cu care au acționat cei doi pârâți.

În legătură cu susținerile apelanților pârâți privind efectuarea notificărilor cu respectarea dispozițiilor legale, cele semnalate fiind confirmate de ORDA prin expertiza finalizată la 31.01.2005, intimata arată că primele două notificări către SC CLINIC INVEST SRL au fost formulate anterior rezultatului expertizei, la data de 9.12.2004 și 13.12.2004 și ulterior s-a transmis notificarea din 8.03.2005.

În fine, intimata susține că sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale cu privire la faptele culpabile ale pârâților conform articolelor 998 și 999 Cod civil, așa cum corect a reținut instanța de fond.

În acest sens, intimata susține că fapta ilicită este probată cu notificările defăimătoare transmise de pârâți unor clienți importanți ai societății, prejudiciul este determinat de articolele de presă care au creat un prejudiciu de imagine dar și pierderea unor contracte dintre care unul reprezintă Acordul de principiu cu SC CLINIC INVEST SRL din data de 3.12.2004, iar raportul de cauzalitate este determinat de actele de

concurență neloială care au determinat prejudiciul, dovezile fiind adresele SC CLINIC INVEST SRL nr.153/19.12.2004, nr.154/13.12.2004, nr.155/16.12.2004 și nr.174/12.04.2005 prin care s-a comunicat decizia de anulare a înțelegerii ca urmare a notificărilor SC OMNIS GROUP SRL.

Intimata susține că toate aspectele la care a făcut referire, conduc la concluzia că pârâții au acționat cu intenție directă, în sensul că au prevăzut rezultatul faptelor lor urmând producerea prejudiciului.

Pârâta nu s-a mulțumit numai cu notificările, ci a formulat și plângeri penale împotriva RSC și angajaților săi, iar urmare a faptelor ilicite și neloiale societatea RSC a înregistrat un puternic recul financiar și de imagine.

Referitor la răspunderea apelantului GHENEA ȘERBAN, intimata apreciază legală hotărârea instanței, față de împrejurarea că notificările poartă semnătura acestuia, în cauză fiind incidente dispozițiile articolului 9 (2) din Legea nr.11/1991.

Examinând apelurile potrivit articolului 295 Cod procedură civilă, față de susținerile apelanților și apărările intimatei, actele cauzei și dispozițiile legale în materie, Curtea a constatat că sunt întemeiate, pentru considerentele ce vor fi arătate.

Curtea reține că prin acțiunea formulată la 3.06.2005, SC ROMANIAN SOFT COMPANY SRL (RSC) a solicitat obligarea pârâtei SC OMNIS GROUP SRL la plata sumei de 1.197.861.000 lei reprezentând prejudiciul datorat faptelor ilicite și a actelor de concurență neloială săvârșite de pârâți împotriva reclamantei.

Cererea reclamantei s-a întemeiat în drept pe Legea nr.11/1991 coroborate cu articolele 998-999 Cod civil.

Față de dispozițiile prevăzute de articolul 6 din Legea nr. 11/1991 care stabilesc că persoana care săvârșește un act de concurență neloială va fi obligată să înceteze sau să înlăture actul și, după caz, să plătească despăgubiri pentru daunele pricinuite conform legislației în vigoare, Curtea reține că este prioritară o analiză sub aspectul faptelor sau actelor de concurență neloială pretins a fi săvârșite și, accesoriu examinarea prejudiciului determinat de actele de concurență neloială.

În acest sens, Curtea apreciază că soluționarea cauzei se bazează pe dezlegarea unei probleme de drept ce vizează săvârșirea sau nu a vreunei fapte care să reprezinte un act de concurență neloială reglementat de Legea nr.11/1991, raportat la faptele imputate pârâtei apelante și circumstanțele concrete în care s-au săvârșit.

În opinia instanței de apel, semnificația sintagmei concurență neloială definită de articolul 2 din legea nr.11/1991, trebuie înțeleasă în contextul dispozițiilor prevăzute de articolul 1 care vizează obligația comercianților să-și exercite activitatea cu bună – credință potrivit uzanțelor cinstite și articolul 4 care stabilește actele și faptele de concurență neloială sanctionate contravențional.

Din analiza dispozițiilor legale precitate se poate concluziona că practicile comerciale neloiale vizează acte sau fapte realizate de un agent economic prin care se obțin avantaje comerciale prin mijloace nelegitime, ce afectează un concurent pe piață.

Actele și faptele de concurență neloială sunt incriminate de legea nr. 11/1991 ca și contravenții, infracțiuni sau delikte civile (articolul 3), fapta presupus a fi săvârșită de pârâta apelantă, fiind încadrată de instanța de fond în categoria prevăzută de articolul 4 lit. e din lege.

Sentința atacată cu prezentul apel confirmă comiterea de către SC OMNIS GROUP SRL a faptei de concurență neloială, ce constituie și contravenție, respectiv răspândirea de afirmații depreciative în detrimentul competitorului său SC ROMANIAN SOFT COMPANY SRL, cu scopul de a-i știrbi reputația, de a o discredita și de a o destabiliza funcțional.

Curtea apreciază că probatoriile nu justifică susținerile reclamantei intimatelor în dovedirea existenței unui raport juridic de concurență neloială.

Împrejurarea că situația juridică menționată în notificări (lipsa dreptului de proprietate intelectuală a SC ROMANIAN SOFT COMPANY SRL pentru aplicațiile comercializate) nu corespunde realității, nu era cunoscută de autorul afirmației la data comunicării (decembrie 2004).

Autorul notificărilor, comerciantul „agresiv” avea și are și în prezent convingerea că aplicațiile comercializate de SC ROMANIAN SOFT COMPANY SRL sunt copiate după programele sale și că nu SC ROMANIAN SOFT COMPANY SRL este adevăratul autor al acestor programe, cu atât mai mult cu cât această societate nu era înscrisă în Registrul programelor de Calculator la ORDA conform O.G. nr. 124/2000.

Convingerea autorului notificărilor era aceea că îi erau atinse interesele economice, iar limitele libertății de apreciere (în contextul în care începând cu 26.02.2003, cel care ocupase funcția de programator informatică - SARACU DRAGOȘ STEFAN- plecase prin transfer la SC ROMANIAN SOFT COMPANY SRL tot pe o funcție de programator informatică, iar din 9.07.2004, ocupa funcția de director de proiect la aceeași societate), nu pot echivala cu distorsionarea deliberată a adevărului.

În opina Curții, nu apare din partea autorului notifikator o intenție calificată, de vreme ce chiar dacă afirmația s-a confirmat prin procese verbale de constatare tehnică științifică finalizate de experți ORDA încă de la 31.01.2005 și după aceea [în timpul desfășurării celor trei cicluri procesuale în dosarul penal anii 2004 – 2010] s-a infirmat de expertul Stăncescu Ștefan – (în raportul nr.7526/12.12.2005), pentru ca ulterior [prin Raportul de expertiză tehnico științifică nr. 15 din 17.11.2010] să se reconfirme că programele comercializate de RCS reprezintă copii identice ale programului pentru calculator ISIS, NET aparținând SC OMNIS GROUP SRL drept creație originală, rezultă că, cel puțin din acest punct de vedere, s-a respectat cerința obiectivității.

Pe de altă parte, chiar în absența unei probe irefutabile cu privire la afirmația din notificări, din perspectiva criteriului bune credințe și a uzanțelor cinstite în evaluarea comportamentului pârâtei SC OMNIS GROUP SRL raportat la conținutul/structura notificărilor în care se regăsește solicitarea de a fi verificată afirmația („vă rugăm să luați toate măsurile necesare pentru a vă asigura că regimul de exploatare a aplicațiilor furnizate dumneavoastră de către ROMANIAN SOFT COMPANY se supune prevederilor Legii nr.8/1996, completată prin Legea nr.285/2004 și că ROMANIAN SOFT COMPANY este adevăratul proprietar al acestor programe „-f.9,10,11 - penultim paragraf – dosar 2226/2005 – Tribunalul București – Secția a V a Civilă) Curtea reține că nu rezultă intenția de denigrare pe care legea o sancționează.

Un element esențial al denigrării este reprezentat de credibilitatea denigrării, care lipsește în cauză, deoarece apelanta pârâta a transmis notificările sub rezerva verificărilor de către destinatari.

În fine credibilitatea depinde și de subiectul căruia îi este adresată informația, în speță fiind vorba de destinatari cu un nivel de înțelegere peste standardele medii ale unui client neprofesionist. În plus, credibilitatea este independentă de veracitatea conținutului afirmației (în acest domeniu exceptio veritatis nu joacă nici un rol, spre deosebire de calomnie).

În aceste condiții, Curtea remarcă faptul că simpla protejare a propriului produs (program) fie și prin informarea consumatorilor prin notificare, nu poate crea prin ea însăși caracterul unei concurențe neloiale.

Pentru aceste motive, Curtea reținând în raport de circumstanțele concrete ale cauzei, că nu subzistă fapta prevăzută de articolul 4 lit. e din legea nr. 11/1991 în sarcina SC OMNIS GROUP SRL, va aprecia întemeiate criticile apelantei și va înlătura ca nefondate apărările intimitei.

În ce privește susținerea intimitei întemeiată pe articolul 22(1) Cod procedură penală privind condițiile operării puterii de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, Curtea reține că faptele incriminate în dosarul penal sunt altele decât fapta sancționată contravențional de articolul 4 lit. e din lege, care vizează fapta de concurență neloială, iar persoanele sunt diferite.

Curtea observă că prin sentința penală nr. 130/F/4.02.2009 s-a respins ca neîntemeiată plângerea formulată de petenta SC OMNIS GROUP SRL împotriva ordonanței parchetului de pe lângă Tribunalul București NR. 6949/p/2004 din data de 19.04.2006 și a ordonanței prim – procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul București nr.1315/VIII – 1/2006 din 9.06.2006 (fila 139 și fila 74-83 dosar fond Vol.II).

Prin Ordonanța din 19.04.2006 s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinutului SĂRACU DRAGOȘ ȘTEFAN și neînceperea urmăririi penale față de Lupei Irinel Vasile și Elisei Crăciuna, pe motivul că faptele nu există.

Soluția din Ordonanță de la 19.04.2006 a fost confirmată ulterior prin Ordonanța din 9.06.2006.

Prin Decizia penală nr. 1754/10.11.2010 (filele 167 – 178) s-a respins ca nefondat recursul declarat de SC OMNIS GROUP SRL împotriva sentinței penale nr. 130/4.02.2009.

Prin urmare, este definitiv menținută soluția dată în ordonanțele de la 19.04.2006 și respectiv de la 9.06.2006, de neîncepere a urmăririi penale.

Or, autoritate de lucru judecat are hotărârea penală definitivă, de condamnare sau achitare și nu hotărârea de menținere a soluției ordonanței de neîncepere a urmăririi penale.

Prin invocarea autorității de lucru judecat în această cauză se încearcă să se transfere puterea de lucru judecat de la o hotărâre judecătorească la o ordonanță a procurorului.

În fine, fără a se avea în vedere ca o motivare subsidiară, dincolo de inexistența faptei ilicite, Curtea reține că nu s-a făcut dovada prejudiciului, pentru a se antrena răspunderea civilă delictuală.

Curtea remarcă faptul că reclamanta a susținut, iar instanța a reținut, existența prejudiciului rezultat din încetarea raporturilor contractuale cu SC CLINIC INVEST SRL determinate de fapta culpabilă a pârâtei.

Din actele cauzei avute în vedere de tribunal și invocate de reclamanta intimată, rezultă că la data de 3 decembrie 2004 SC CLINIC INVEST SRL prin reprezentant legal (fila 12 dosar fond nr.2226/2005) făcând trimitere la oferta transmisă în 17.11.2004 de SC ROMANIAN SOFT COMPANY SRL și la discuția telefonică privind modificările ofertei, a confirmat un acord de principiu pentru începerea fazelor premergătoare desfășurării înțelegerii cu începere din 11 ianuarie 2005, precizând modificările discutate în oferta RCS.

În opinia Curții, oferta confirmată „în principiu” cu adăugarea modificărilor echivalează cu o contraofertă care trebuia confirmată de ofertantul inițial (RCS) pentru a se materializa (prețul modificat de la 19500Euro la 19.000 Euro, modalitatea de plată: avans 20% în loc de 40 % în 30 zile de la finalizare și 70 % din suma totală la momentul finalizării implementării), respectiv pentru realizarea consimțământului.

Este considerată acceptată o ofertă dacă destinatarul acesteia este de acord cu condițiile prevăzute în ofertă, întrucât acceptarea trebuie să concorde cu oferta, adică să fie pură și simplă.

Prin urmare, aprecierea instanței cu privire la imposibilitatea materializării contractului ca urmare a faptei pârâtei, nu are temei, de vreme ce nu erau întrunite cerințele încheierii contractului înainte de notificarea de la 16.12.2004, astfel încât comportamentul pârâtei să împiedice derularea acestuia și în consecință reclamanta să suporte un prejudiciu cerut a fi acoperit prin despăgubirile solicitate.

Pentru toate aceste considerente, apreciind că în cauză nu sunt întrunite condițiile prevăzute de articolul 4 lit. e din Legea nr. 11/1999 și în consecință nici cele privind atragerea răspunderii civile delictuale în baza articolelor 998-999 Cod civil cu raportare la articolul 9 din legea 11/1999,

Curtea va admite apelurile, va schimba în tot hotărârea atacată și pe fond va respinge cererea reclamantei ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite apelurile formulate de apelanții pârâți GHENEA ȘERBAN cu domiciliat ales în București, Str.Amiral C-tin Bălescu, nr. 7 sector 1 și SC OMNIS GROUP SRL cu sediul ales în București, Str.Amiral C-tin Bălescu, nr. 7 sector 1 împotriva sentinței comerciale nr.3862/29.03.2011 pronunțată de Tribunalul București Secția a VI-a Comercială, în dosarul nr.4954/3/2007, în contradictoriu cu intimata reclamanta SC ROMANIAN SOFT COMPANY SRL cu sediul ales în București, la SCA ȘERBAN, MAREȘ & ASOCIAȚII, Bd.Poligrafiei nr.1, HOTEL CROWNE PLAZA, Sector 1.

Schimbă în tot sentința atacată, în sensul că respinge cererea reclamantei ca nefondată.

la act că apelanții își rezervă dreptul de a solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din data de 10 noiembrie 2011.

PREȘEDINTE
ADRIANA TEODORA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
Secția a -VI-a Civilă

Prezenta copie fiind conformă cu originalul
aflat în dosarul acestui Tribunal
Nr. 4954/3/2007 se legalizează de noi.
cu mențiunea definitivă prin.....
irevocabilă prin.....

GREFIER,

JUDECĂTOR
CARMEN MIHAELA
NEGULESCU

GREFIER
CRISTINA GABRIELA MIGLEȘ

Red. Jud. A.T.B.
Tehnored. I.N.
5 ex.

.....
Tribunalul București Secția a VI-a Comercială
Judecător sindic: Simona Maria Zarafiu

